

Pastisseria RAGA Major, 105 - Tel. 720353 ULLDECONA	BAR EL REBOST VICENT FERNANDEZ Carrer Calvari, 57 · ULLDECONA	Video - Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratorio Fotográfico Distribuidor Videos JVC Avda. Ramón Salomón, 19 - Tel. 72 03 63
Mútua General de Seguros AGENCIA LABERNIA Assesorament - Tramitacions - Assegurances - Viatges Major, 108 - Tel. 720081 · ULLDECONA	Auto - Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, 15 - Telèfon 720717 ULLDECONA (Tarragona)	<i>Ferré</i> <i>Ràdio</i> C/. Sant Antoni, 38 - Tel. 72 01 08 ULLDECONA
FUSTERIA Fco. LAVEGA Carrer Sant Lluç, 29 - Tel. 720223 ULLDECONA	<i>Can Petità</i> MARQUINA - IL GIARDINO - PIEROTTO - NINIS C/. Major, 60 - Tel. 72 08 38 ULLDECONA	Oficina Técnica LO Y SA Carrer Major, 111 - Tel. 720048 ULLDECONA
TUBERIES P. V. C. Materials de Construcció i Decoració FRANCESC AGASA Carrer del Mar, 15 - Telèfon 72 02 16 ULLDECONA	JMS ELECTRONICA joan miquel subirats castell c/. major, n. 153 tel. 72 06 38 - ulldecona	Espumosos SANS BEBIDAS Y REFRESCOS Entenza, 30 - Tel. 72 03 40 - ULLDECONA
LLIBRERIA PASALAMAR Sant Antoni, 13 - ULLDECONA	Rellotgeria ITARTE ULLDECONA	Carnisseria BEL - QUEROL C/. Major, 160 - Tel. 72 04 64 ULLDECONA
Construcciones TOSTAO ULLDECONA	Motos - Ciclos VIDAL Motos - Bicicletas - Motocultores MOVICAM y Motosierras TRONK Clavé, 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA	Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomèstics SUPER - SER Pintures TITAN-LUX. Distribuidor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA
Muebles ARNAU San Lucas, 12 - Mayor, 82 Tel. 977 / 720358 ULLDECONA	CAFETERIA I RESTAURANT <i>Vend Blanc</i> SALA D'ART Sant Jaume, 44 - Telèfon (977) 72 01 44 - 43550 ULLDECONA	Joieria <i>Tot d'or</i> Major, 67 - Tel. 720733 - ULLDECONA

"DRAMA SACRO DE LA PASION DE N.S.J.", ANY 1955. AL SALÓ VICTÒRIA

C.C.R.

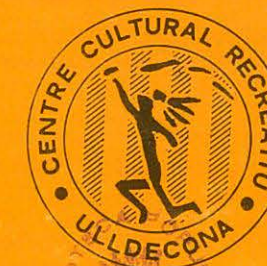
MAJOR, 147, 1er - TEL. 72 03 37 - APARTAT CORREUS 52
43550 ULLDECONA

MAIG/JUNY 1987

NÚM. 30

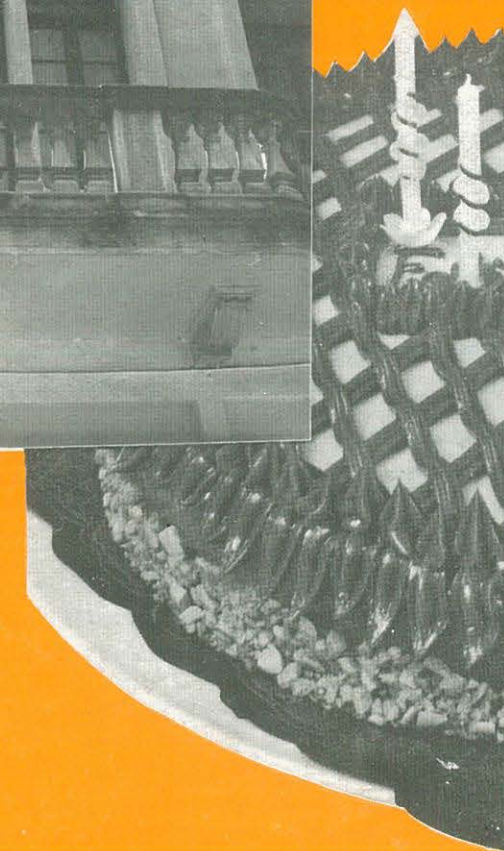
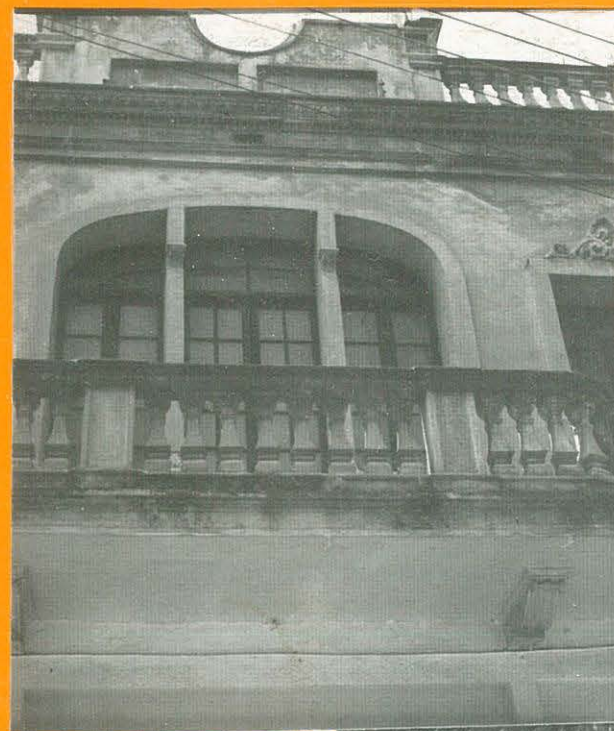
BUTLLETÍ D'ÚS INTERN

Editat amb la col.laboració de la Diputació de Tarragona

AHIR

1.947

AVUI

1.987

ACTA CONSTITUENT DEL CENTRE CULTURAL I RECREATIU

Dia 10 de juny del 1.947

En la villa de Uldecona, a las diez y siete del m de Junio de mil novecientos cuarenta y siete.

Alrededor las veintitrés horas, y hallándose en el local social del "Centro Cultural Recreativo de Uldecona", sito en la calle Roger de Llúria n.º 5, los que suscriben, con sus respectivos esposos y otros de la citada entidad, reunidos al objeto de proceder a la constitución de la misma, - e acudiendo con el correspondiente Reglamento provisional aprobado por el Ministerio de la Educación y legalizado por el Gobierno Civil de la provincia - y al nombramiento de la Junta Directiva de la sociedad; se procede a la lectura del Reglamento citado y diligencia de aprobación y la elección sujeta por el Excmo. Sr. Gobernador Civil, y cuando constituida la sociedad con la suscripción aprobada de todos los presentes.

Seguidamente, y en cumplimiento del artículo 4.º del Reglamento, se procede a la designación de los miembros de la Junta Directiva, la cual, por aclamación, queda constituida de la forma siguiente:

- Presidente: D. Carlos Vilas Vidal.
- Vice-Presidente: D. Aquilino Llorca Vidal.
- Secretario: D. Ramón Ferrer Bantual.
- Tesorero: D. Juan Pita Prades Lema.
- Vocales: D. Jaquín Vidal Miralles,
D. Vicent Román Guardia,
D. José Ferrer Ferra,
D. Domingo Poy Castell, y
D. Lucas Salas Rong.

Por unanimidad se acordó, finalmente, que por la Junta Directiva se dé cumplimiento a los trámites necesarios para la definitiva legalización de la entidad, a de cuenta de su constitución al Excmo. Sr. Gobernador Civil de la Provincia.

Y no habiendo más asuntos que tratar, el Sr. Presidente levanta la sesión a las veintitrés horas once y cinco minutos, extendiéndose los presentes acta que firma la Junta Directiva de todo lo cual, como Secretario, certifico.

Handwritten signatures of the board members: Carlos Vilas Vidal, Aquilino Llorca Vidal, Ramón Ferrer Bantual, Juan Pita Prades Lema, Jaquín Vidal Miralles, Vicent Román Guardia, José Ferrer Ferra, Domingo Poy Castell, and Lucas Salas Rong.

CAP A LES NOCES D'OR

El proppassat dia 10 de juny s'han complert 40 anys des de la creació de la nostra Entitat.

Al carrer Roger de Llúria, nº 5 d'Uldecona, un grup de persones van constituir, d'acord amb la reglamentació que llavors s'exigia, el "Centro Cultural Recreativo". Era l'any 1947.

Des de llavors, el C.C.R., s'ha anat introduint dins del contexte soci-cultural de la nostra Vila, i avui, és una de les Entitats culturals més importants d'Uldecona, amb forta incidència també entre les comarques de Tarragona i Catalunya.

Tot un seguit d'activitats s'han desenvolupat durant aquesta llarga trajectòria: excursionisme, teatre, espeleologia, fotografia, aeromodelisme, filatèlia, manifestacions tradicionals... algunes d'elles, han estat substituïdes per altres de noves, segons les seccions corresponents, però, sempre dependent de l'Entitat mare: El Centre Cultural i Recreatiu.

Aquest número del Butlletí C.C.R., està dedicat en part, a recollir, d'una manera modesta, aquesta història. Malauradament, hi fa falta molta més documentació gràfica i escrita, però no tenim mitjans econòmics com per a fer una publicació lo suficientment digna que aquesta efemèrides es mereix. Hem intentat recollir els esdeveniments més interessants i els fets més curiosos, amb una visió global d'aquesta tasca realitzada durant aquests 40 anys.

Que més endavant, el C.C.R. pugui celebrar amb motiu de les Noces d'Or, els actes pertinents com a Entitat model, dins de la dinàmica cultural d'Uldecona.

Fem patent, això sí, el nostre agraïment a totes les persones que ens han deixat el material gràfic i ens han facilitat dades, i el nostre senzill homenatge als fundadors del C.C.R., ja que aquella primera empenta ha servit per a que nosaltres avui puguéssim continuar lluitant per la cultura.

JAUME COLL i ARNAU
-Director-

SABIES QUE...?

El C.C.R. fa quaranta anys que camina

La història d'aquests quaranta anys de vida del Centre Cultural i Recreatiu, és en certa manera la història de gran part de les activitats de caràcter soci-cultural i d'esbarjo que s'han dut a terme a la nostra Vila en aquest període. Anem a veure-ho.

1.- UNES INQUIETUDS I UN ENTORN

Allà per la segona meitat de la dècada dels quaranta, la situació soci-econòmica del nostre poble era precària en tots els aspectes. Encara s'estaven sofrint unes conseqüències d'una guerra civil massa recent. La terra era el principal recurs econòmic i la més important font d'ingressos; tota la vida girava entorn a ella. La major part de la gent del poble era més bé de classe modesta, subsistint degut al treball de la seva terra, o bé anant a fer jornals per als terratinents locals. La gent en acabar la dura tasca diària "de sol a sol", d'ensofrar la vinya, o de llevar "palometes", o qualsevol altra labor que comporta

el treball pagesívol, com que no tenia cap altre lloc on reunir-se i passar-ho bé, solament es dedicava a jugar a cartes al cafè de "L'Sport" o als "Margaritos", i a engatar-se pels rams.

2.- COM UNA IDEA ES FA REALITAT

Si bé no hi havia en aquells moments cap tipus de projecte en concret, en la seva sang i esperit anava "fraguant-se" una idea de unitat entre vells i joves, que amb la suma de l'experiència i energia, poguessin arribar a fer realitat les seves aspiracions.

És en aquest contexte local on ve a prendre forma el que avui coneixem per "Centre Cultural i Recreatiu d'Uldecona". Uns quants homes amb grans dosis d'utopisme, iniciativa i ganes de fer poble, varen començar a parlar de les seves idees, aspiracions i afeccions, i tal com podem veure a la 1ª Acta Constitucional de la nostra Entitat, la qual us reproduïm, el dia 10 de juny de mil nou-cents quaranta set, venia a néixer el nostre C.C.R.

3.- EL LOCAL SOCIAL EN EL TEMPS

En els anys, hem tingut diversos locals. El primer i més antic, i per tant recordat amb nostàlgia pels socis més veterans, ha estat el del carrer "Roger de Llúria", (popularment carrer de l'Embut) número cinc. Es tenia l'accés per aquest carrer, encara que el local venia a parar sobre el "Bar Sport" (avui Supermercat), amb façana al carrer major. És en aquest primer local on l'Entitat va passar els millors però també més difícils anys de la seva existència. L'any 53 va muntar un escenari acondicionat per a representar totes aquelles vetllades "artístico-teatrales en honor de los Sres. Socios", com figura en el llibre d'Actes de l'Entitat. Als entre-actes es feien rifes d'un pastís i una ampolla de cava. L'any 58 "tras mucho discutir, acordóse se compondrá dicha rifa de 999 números, vendiéndose cada uno a 0,50 Ptas." Aquest local es cedeix més d'una vegada al Club d'Escacs, que no disposava de local. L'Entitat va tenir arrendat aquest local fins a primeries de l'any 1962.

Al desembre del mateix any, el Centre es reuneix a un nou local, aquesta vegada a l'Orfeó. Aquest local durà pocs anys, ja que l'any 67, l'Ajuntament "Con la excusa de querer desalojar a todas las Entidades radicadas en el edificio del Teatro, expulsó a nuestra Entidad" En aquesta mateixa reunió, es decideix conservar l'arrendament del local que el C.C.R. té a la Plaça "Héroes del Alcázar". L'any 72, aquesta vegada és al local del Servei d'Extensió Agrària. L'any 73, al carrer General Cabrera s/n., antic Convent de les Monges Carmelites. En fi, un continu passejar. Avui estem al Teatre Municipal.

4.- ELS HOMES QUE HO HAN FET POSSIBLE

D'ençà que va néixer EL CENTRE, han estat molts els Presidents que han anat passant per l'Entitat. Alguns han deixat un grat record, d'altres han passat mig desapercibuts, d'altres han demostrat una gran capacitat de treball, d'altres no tanta, però, tots, tots i cadascun d'ells, han anat aportant el seu millor gra de sorra, la bona voluntat i la predisposició per a portar la tasca del nostre Centre Cultural sempre endavant i que aquest ens arribés avui tal i com el coneixem. Podem recordar el primer President, el mestre Carlos Vilar Vidal (ho fou des de VI-47 a II-49), i també a Manuel Castell Gil (II-49 a XII-51), Roque Gavaldá Querol (XII-51 a XII-52), Vicenç Estellé Vilar (XII-52 a XII-54), José Mª Rafí Poblet (XII-54 a XII-56), Manuel Vidal Barrera (I-57 a XII-58), Olegario Beltrán Meseguer (XII-58 a II-61), Agustí Miralles Obiol (II-

61 a I-63), Fernando Guarch Muñoz (I-63 a I-65), Jeroni Castell Guarch (I-65 a III-66), Pere Sans Arasa (III-66 a I-68), Cebrià Millàn Sans (I-68 a VIII-69), Pere Sans Arasa (VIII-69 a -75. Per motiu de la desaparició d'un llibre d'Actes que va de l'any 1975 al 1980, no us podem confirmar les dades dels nomenaments dels que varen ser presidents durant aquest període, Jaume Antich Balada, Mª Carmen Ausensi Estellé i Pere Sans Arasa. Joaquim Virgili Guàrdia (II-80 a IV-80), Joan Vidal Mariné (IV-80 a VII-80), Gabriel Roig Querol (VII-80 a I-87), i per últim l'actual President Jaume Coll i Arnau, que ho és des de gener d'aquest any.

5.- UNS ANYS DIFÍCILS

No podem oblidar que en el si de l'Entitat, no tot han estat "flors i violes". Han hagut alguns períodes més o menys llargs, en que per diverses raons s'han sofert dificultats. Així veiem com el 2 de setembre de 1954, el Sr. President, manifestava que hi havia deutes per motiu de la construcció de l'escenari. Es manifesta que amb les quotes dels socis no n'hi ha prou i afegeix de que s'active la representació d'una obra teatral a fi de poder donar una vetllada per a recaptar fons; també s'adquireix "loteria" de Nadal.

6.- EL NAIXEMENT DE LA PASSIÓ

El 24 de desembre de 1954, el Sr. Josep María Rafí, accedeix a la Presidència del Centre. El 28-I-55, neix el projecte de La Passió, amb les següents paraules: "Es propósito del Sr. Presidente del C.C.R., la realización del Drama Sacro "La Pasión de N.S.J. en

1957. Neix el Patronat de La Passió com a entitat desvinculada del C.C.R.
(la foto correspon a l'any 1955, al Saló Victòria)

colaboración con todos los buenos hijos de Uldecona"... "Por lo tanto debe crearse un Consejo de Administración y una Junta, dependiendo del C.C.R., por ser éste el iniciador y promotor de este histórico acontecimiento".

S'inicien les representacions l'any 55, els dies 19, 20, 27 de març i 8 d'abril. El motiu

inicial és la captació de nous socis. La primera representació es feu amb 103 actors. Malauradament l'infortunat atacaria l'Entitat en aquests primers temps, segons veiem al Llibre d'Actes (dia 3-VI-56) "Se solicita al Excmo. Ayuntamiento una ayuda para condonar total o parcialmente el déficit ocasionado con motivo de los gastos para la puesta en marcha de la representación de La Pasión, y sumando a estos gastos los del siniestro ocurrido con motivo de los ensayos en el Teatro ex-Orfeo Montsià". El Centre rep de l'Ajuntament sis mil pessetes. Desconeixem quant debia muntar el total del dèficit.

Sortosament aquest no fou un gran entrebanc per a la incipient Passió que el 18 de gener de 1957, neix com a Entitat desvinculada completament del C.C.R., amb un capital inicial de 50.000 pessetes, valor del mobiliari i decorats aportats pel Centre Cultural. Resaltar que d'ençà fins a avui, aquest Patronat fill del Centre en els primers anys, ha enlairat amb el seu esforç el nom d'Uldecona.

7.- UNA GRAN TASCA DUTA A TERME

Les activitats han estat moltes i variades en el temps. Una de les primeres en aparèixer va estar la massa coral, dissortadament avui eclipsada. El primer Mestre-Director fou En Joaquim Obiol Miralles, qui a partir de 1953, per motiu d'absentar-se de la Vila, proposa al seu germà Vicenç per a dirigir el "Coro Montsià". Quí no recorda dels socis més veterans aquelles sortides pel poble de les típiques "caramelles" el dissabte de Glòria?... Després "una vez recaudado lo que voluntariamente dieron los señores a los que se les fue a cantar, se acordó señalar un día para ir a la Ermita a obsequiar a todos los cantaires". Ens consta que s'anava a cantar seguint una gruixuda llista de sollicitants. L'any 50, la massa coral porta sortides fetes a La Sénia i a Alcalà de Xivert.

És l'any 53 quan es comença a montar un "escenario a fin de poder dar en el local social, quantas veladas canto-teatrales tenga a bien organizar la Entidad". És a partir d'aquest any, quan el "Cuadro Escénico" comença a adquirir grans vols. Es fan vetllades en honor als socis protectors. Es representen sainets i obres teatrals. Com a exemples podem citar: "Soldado San Marcial", "Que viene el Ministro", "Que vengan, que vengan", "La Escuela de los Maridos", "Yo soy el rata Primero" i "La Herida Luminosa". Totes aquestes es representen dintre de la dècada dels cinquanta. Ja dins dels anys seixanta, es varen representar "L'Amor venia amb Taxi", "Los Papaitos", "La Barca sin Pescador" (aquesta

"Los Papaitos"

s'arriba a representar a Morella), "Benvingut Mossèn Vidal", "La Torre sobre el Gallinero".

Es representen també "Autos Sacramentales" els dies de Corpus i s'acompanyen de conferències. L'any 67 és "El Pleito Matrimonial del Cuerpo y el Alma" i dona la conferència D. Luís Vives Ayora (Notari). L'any següent és "El Pintor de su deshonra", conferenciant Jeroni Castell Guarch; l'any 69 és l'Auto Sacramental "La Cena del Rey Baltasar", i conferenciant Ramon Ferré Bartral.

"La Torre sobre el Gallinero"

Vull fer notar que avui per avui, la Secció de Teatre és una de les seccions que més activitat porta dintre de l'Entitat. No nombro obres recents perquè són prou fresques en la memòria de tothom.

És als voltants de 1965 quan ja es comença a parlar d'activitats "Físico-Deportivas": Excursions, Espeleologia. A l'any 67, el Centre disposa en ferm de les següents seccions: Teatre, Espeleologia, Fotografia, Excursionisme i es proposa Filatèlia. És de fer notar que a les Festes de la tardor de 1967, es va organitzar el "II Concurs Nacional de Fotografia Artística" i també la "V Exposició Filatèlica, 1ª Regional del Baix-Ebre", per a lo qual

es va sol·licitar i es va obtenir permís per a un Matasegell especial commemoratiu. La Secció Filatèlica d'aquest Centre va editar sobres primer dia. L'any 72 apareix una nova secció, la de Aeromodelisme. A l'explanada de l'Autopista en construcció, va tenir lloc una Exhibició d'Aeromodelisme en Vol Circular

Alguns membres del C.C.R. i del Real Aeroclub Barcelona-Sabadell durant l'exhibició d'Aeromodelisme a l'explanada de l'Autopista

i Vol Teledirigit, a càrrec del Real Aeroclub Barcelona-Sabadell, amb participació dels primers seus esportistes. Aquesta exhibició es va celebrar el diumenge dia 9 de novembre de 1975.

És a principis del anys setanta quan van apareixent tota una sèrie de Concursos que ens han arribat fins avui. Aquests són: el de Pessebres i Christmes, dels que portem fets 17 edicions, el de Dibuix Ràpid de les Festes Majors amb 15, i el Concurs Literari amb 16 edicions.

Lliurament de premis del Concurs Literari. Any 1972

L'any 73, la Secció d'Espeleologia i la d'Excursionisme es fusionen i venen a formar la que coneixem avui "Secció de Muntanya". Poc temps després, exactament el 31 de març del 75, el membre infantil del C.C.R., Joan Ruiz, en el transcurs d'una excursió per la

Pintures Rupestres a la Serra de l'Ermita

Serra de l'Ermita de la Pietat, efectua la troballa excepcional i important de les Pintures Rupestres que, constitueixen un dels millors conjunts pictòrics de l'Art Prehistòric Llevantí a Catalunya. El Grup Espeleològic del C.C.R., va presentar el dia 7 de setembre de 1975, una exposició sobre aquestes Pintures Prehistòriques.

També el dissabte dia 8 de novembre de 1975, tingué lloc una "Velada Artística", amb la projecció de la pel·lícula "Ensueño", primer Premi i Premi Especial Nacional de Cine Amateur, comentada pel seu autor Joan Carles Ramón Maixe.

Una altra secció, aquesta més recent és la de Costums i Tradicions, que com el seu nom indica procura de mantenir, fomentar i si cal fer emergir del pou de l'oblit una història i unes vivències passades. Com a exemple nombrarem el "Concurs de Soques d'Olivera", Els Focs de Sant Joan, la recuperació de la Festa de Sant Antoni, etc.

Així mateix, es col·labora tots els anys en les Carrosses de Festes Majors. Com podem veure l'any 61 "se nos invita a col·laborar cons-

Des de que el C.C.R. participa en la confecció de Carrosses, aquesta fou la única que va necessitar de l'empenta humana per a desfilar. Es tractava d'un vaixell "Vikingo" de grans dimensions

truyendo una carroza artística adornada para el Bando-Cabalgata. El Ayuntamiento hace un donativo de 700 pesetas"... "Una idea realizable es la construcción de un balcón en el que podrían ir unas cuantas señoritas vestidas con trajes típicos y debajo unos jóvenes con unas guitarras simulando una serenata. La idea es del agrado de todos".

Com podeu veure, activitats no ens falten i així estariem llarga estona i de segur encara ens deixariem coses per a recordar. No ho fem més llarg.

Vull fer-vos notar que en aquesta exposició-resum d'aquests 40 anys de l'Entitat ens hem inclinat, com ja haureu pogut notar, preferentment cap a l'època més antiga de l'Entitat per dues raons que considerem prou importants. La primera és que allò que avui estem vivint no necessita pas que ens sigui explicat perquè ho tenim prou recent, i la segona, que de vegades, interpretacions massa recents poden ferir persones o institucions, i que aquest no és el nostre propòsit, ni de bon tros.

I ja per acabar, deixeu-me fer unes reflexions. Cada dia estem més posats dins un món pressionant i angoixant; necessitem

doncs, una vàlvula per escapolar-nos del neguit diari al qual estem sotmesos. Uns frueixen del seu lleure practicant esport, altres evadint-se de la vida convilatana i marxant cap a altres indrets, molts d'altres ficats dins d'un laberint d'innombrables "hobbys", que no citarem perquè ben segur que ens hi perdríem, i alguns ens dediquem a fer vida de "Centre Cultural"... i a canvi de què?... A canvi de gaudir col·laborant, interpretant o dirigint teatre, preparant carrosses, sortint d'acampada, o participant en qualsevol altra tasca, que n'hi ha moltes a fer dintre de l'Entitat, com haureu pogut comprovar, i a més, gaudir de la companyia i amiatat que es creï entre els socis que més o menys assíduament hi acudim.

És així doncs, que des de aquestes ratlles, us fem una crida, amb motiu d'aquest 40è. Aniversari, perquè crec que és arribada l'hora de posar fil a l'agulla i que tothom que tingui inquietuds i afeccions de caire cultural i d'esbarjo, s'animi i que vingui a cercar el seu "life motiv" a la nostra Entitat. Puc assegurar-vos que és un món atractiu i gratificant.

FRANCESC ITARTE

ULLDECONA Fiesta Mayor 1947

Selecta Audición de Cantos Regionales

que se celebrará el día 19 de Octubre, a las diez noche, en la Plaza del Alcázar, organizada y ofrecida por el "Centro Cultural y Recreativo de Ulldecona" y a cargo del

Orfeón "Nin d'Ocell"
de Santa Bàrbara Director D. José Arasa

PROGRAMA

PRIMERA PARTE	SEGUNDA PARTE
1.º El cant de la Senyera.	1.º Les fulles seques.
2.º La Sardana de les Monges.	2.º L'aplec de l'ermita.
3.º Les neus que's fonen.	3.º Les flors de Maig.
4.º Marinada.	4.º Jota navarra.

Dado el carácter altamente artístico y cultural de la función, los organizadores esperan del público de Ulldecona la máxima atención y silencio durante la misma.

FESTIVAL BENEFICO

EN HOMENAJE A LA VEJEZ, PATROCINADO POR EL CENTRO CULTURAL RECREATIVO, PARA EL DIA 15 DE MAYO DE 1.955

PROGRAMA

JOSE CAMPOS El apasionante imitador de Pepe Blanco, en un derroche de nuevas interpretaciones.	LUCAS SALES La voz de pro bien conocida del respetable, con sus ondulantes y melódicas interpretaciones imitando al notable barítono MARCO REDONDO.
EDUARDO DOMENECH El singular spiquer del Centro Cultural, a la avanzada de las más impresionantes poesías, fiel reflejo del eminente rapsoda González Marín.	JOSE SANS (El Rumba) Con sus extravagancias cómicas y delirantes contorsiones arrastrará al público en incansantes carcajadas.
UN BATALLON de treinta muchachos, en brillante formación militar interpretarán el tradicional número de TRES TAMBORES.	EL PRINCIPE CLAVEL Interpretado magistralmente por las niñas de las Escuelas Nacionales con vistosa presentación.
RAMON JAIME BELTRAN El doble de Antonio Molina, ante un nuevo reparto de modernas canciones siempre de buen paladar.	JOSE ALCACER Oculto detrás de su monumental acordeón actuará con modernas interpretaciones musicales.
JULIO SANSANO El sentimental y místico rapsoda, siempre cosechando aplausos por vibrantes interpretaciones poéticas.	PEDRO MARTINEZ Imitador inconfundible de Antonio Machín debutará en las tablas del Centro Cultural aportando nuevas creaciones del popular cancionero.

EXPOSICION Y CONCURSO DE ROSAS NATURALES

La Sala del CENTRO CULTURAL presentará un brillante aspecto por la valiosa concurrencia de opositores al concurso de rosas naturales para las que serán otorgados los siguientes premios.

60 Ptas. el primero
40 Ptas. el segundo
20 Ptas. el tercero

Pueden presentarse todos los ramos que quieran con la sola condición que deberán llevar únicamente cinco rosas con un jarrón.

El fallo y concesión de los premios serán otorgados al final del festival en medio de un ambiente musical como colofón de la velada en Homenaje a la Vejez.

Butlletí d'ús intern

C. C. R.

DIRECTOR:

Jaume Coll i Arnau

CONSELL DE REDACCIÓ:

Francesc Itarte i Vericat

Pere Montañana i Arzo

Joan J. Roca i Labernia

Isabel Sorlí i Torres

Jovita Serra i Vilalta

Joan M. Muñoz i Fusté

Josep Mª Navarro i Sauch

* * * *

NOTA:

El Consell de Redacció agraeix totes les col.laboracions però es reserva el dret de la seva publicació.

El Butlletí d'ús intern C.C.R., no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.

L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

CATEGORIA B

(5è. i 6è. Curs d'E.G.B.)

TEMA: "UN NINOT DE NEU"

- 1er. Premi: Eva Reverté Vidal
2on. " : Eva Agasa Balagué
3er. " : Gerard Fusté Vericat
Accèssit : Bibiana Roig Fabregat
Accèssit : Mireia Sans Bel

CATEGORIA C

(7è. i 8è. Curs d'E.G.B.)

TEMA: "CARTA A UN AMIC"

- 1er. Premi: Montserrat Martín Fdez.
2on. " : Jordi Forcadell Carapuig
3er. " : Natàlia Cuartiella Ferré
Accèssit : Laia Beltrán Querol
Accèssit : Xènia Redondo Díaz

CATEGORIA D

(De 15 anys endavant)

TEMA: "TORNANT A CASA"

Guanyador: Manuel Ollé Albiol

16 anys fent cultura

Sens dubte, setze anys és molt de temps. D'una forma ininterrompuda el Centre Cultural i Recreatiu a portat a terme any rera any, aquest Concurs Literari, el segon més veterà de entre tots els que es celebren a la Vila, amb motiu de la Diada de Sant Jordi.

El propassat dia 26 d'abril, va tenir lloc l'acte de lliurament de premis als finalistes. Apart de la satisfacció d'haver sobrepassat la setzena edició, el plaer (el goig) de ser la primera Entitat cultural d'Ulldecona que estrenava la Casa de Cultura, després dels actes que la tarda anterior es celebraven al mateix marc en homenatge a l'ulldeconenc Miquel Querol.

Dies abans, la nit de Sant Jordi, el jurat determinava els guanyadors de les diferents categories que més endavant us donem a conèixer. Volem expressar el nostre agraïment a aquestes persones del jurat pel seu treball i dedicació: Mª Cinta Caballer, Miquel Fusté, Angel Millàn, Xavier Ferré, Florenci Guimerà, Mª Cinta Rubio, Enric Canalda, Joan Bta. Muñoz, Juani Barrera i Mª Pietat Marcoval.

Així mateix, l'agraïment s'ha de fer extensible també als participants, Col.legi Públic "Ramón y Cajal", Comissió de Cultura de l'Ajuntament, Caixa d'Estalvis Provincial de Tarragona, Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Tortosa, i en especial als membres de la Secció de Costums i Tradicions del C.C.R. pel treball que suposa l'organització del Concurs i Diada de Sant Jordi.

CATEGORIA A

(3er. i 4rt. Curs d'E.G.B.)

TEMA: "EL CONILL BLAU"

- 1er. Premi: Rosa Mª Plá Bel
2on. " : Sandra Castell Albesa
3er. " : Katia Hervás Verge
Accèssit : Sílvia Figueres Saladié
Accèssit : Rosa Mar Ferrer Gual

Acte de lliurament de premis del XVI Concurs Literari "Sant Jordi" a la Casa de Cultura

XVI CONCURS LITERARI

Els treballs publicats no han estat rectificats i ens limitem a copiar l'original

1er. PREMI CATEGORIA "A"

TEMA: "EL CONILL BLAU"

Una vegada, quant anava jo, descursió tota sola, a un bosc, o jo em pensava, que sols i abitaven els animals, pero no era així, quant vaig arribar, el mig del bosc, vaig veure una resplendor que quasi enlluernava volia sortir del bosc pero, vaig intentar correr i no podia, aleshores algú em va, com empulsar aban i vaig veure un bruixot em van agafar els seus criats i em van dir, si no vas aquella montanya, que es veu si vas a l'esquerra quant ja as sortit del bosc... et matarem, i em van donar el mapa de la montanya.

Yo vaig acceptar, i, m'en vaig anar a la montanya. Anan pel camí, vaig xirar el mapa, i, vaig veure, una cosa que no em va agradar gens, vaig veure que ficava que la montanya, sol i avia una sola persona, i, que aquesta persona era una bruixa, em vaig sorprendre molt, pero, també ficava que no em podia escapar perque m'estaven vigilant els espies del bruixot. Ve, vaig pensar no m'enganiré pas seguire amun fins a trobar a la bruixa.

Vaig caminar fins a trobar el "Castell" de la bruixa. Em vaig quedar bocabadada, per qué, es van obrir les portes, totes soles. Jo vaig pasar i, al cap d'una estona que estava dintre va sortir una espesie de bruixa, i dic una espesie, per qué era tan lletja que pareixia "Satanas".

Em va dir que, que volia i jo li vaig contestar el que m'avia pasat, i ella va dir ja si! jo, li vaig dir que, que tenia que fer ella em va dir: as d'anar i portarme un conill blau que trobaras al bosc, jo vaig exclamar ¡Un conill blau! i em va contestar: si, si no mel portes ans que tots et condebnare a mor ¿em mataras? si. Jo vaig corre cap al bosc i baig veure a un mun de caçadors amb una escupeta i jo vaig preguntar ¿que feu aquí?

ROSA M^a PLA BEL
Primer premi Categoria "A"

Tots van respondre: estem esperant que pasi per aquí un conill blau ¿un conill blau? i vaig pensar m'en tinc que anar rapit a buscarlo per a trobarlo jo primer que tots aquells caçadors.

Vaig veure, ja despues de caminar molt un conill blau i el vaig agafar, ell xisclava molt; pero, quant el vaig acariciar, va parar de xisclar i jo li vaig dir: no et preocupis jo et salvare ell u va entendre i en uns minuts ens vam fer amics.

Despres per la nit vaig anar a un poblet del costat del bosc que ja abia anat uns dies abans de que em pases això. I sabia que hi avia un conillet de "peluche" que es semblava per que, com els de joguet solen ser de colors que no existeixen i aquell conill també era així tot coisideia. Vam entrar a robar el conill, i quan es va fer de dia vam anar al castell i li vaig dir al conill que s'amagues per que no el matés la bruixa. Vaig entrar i li vaig donar el conill de mentira i ella no es va adonar que era de mentira i com a recompensa, em va donar or i joies que això no meu avia dit pero vaig pensar que m'ha aniria molt bé per que la meva familia era molt pobra i jo també. I vaig anar cap al poble on tots m'esperaven, sobretot els meus familiars i els vaig presentar el meu inseparable amic el "conill de color blau" tota la gent del poble es va asustar, pero, jo els vaig dir que no s'asustesen i vaig preguntar que on estaven els meus pares i em van contestar que avien anat a posar als diaris que s'avia perdut el seu fill i jo m'en vaig anar a dirlos que ja estava aquí el seu fill i no va pasar re sols que els meus pares es van alegra molt que ja estava aquí i els vaig presentar el meu conill per que sempre els avia fet gracia tindre un conill i mes de color blau. -Pero jo encara seguia pensant ¿Que redimonis volien fer amb el conill blau?.

1er. PREMI CATEGORIA "B"

TEMA: "UN NINOT DE NEU"

Una vegada a un poblet molt petit va nevar. Feia molt temps que no nevava. Era per la nit i vam encendre la ximeneia perque feia molt de fred. L'endemà vaig mirar per la finestra i estava tot blanc. Era molt bonic. Llavors vaig despertar als meus pares. Mireu que blanc esta tot! Els meus pares es van despertar sobresaltats. Que ha passat filla, que estas tant contenta? Es que a nevat mare i esta tot blanc. Llavors la meva mare es va aixecar i va fer l'esmorzar, vam esmorzar

XVI CONCURS LITERARI

tots i me'n vaig anar a la meua habitació, em vaig vestir amb les prenes més calentes que hi vaig trobar. Després vaig baixar a la cuina i li vaig dir a la meua mare m'en vaig al carrer. Allí estava el meu pare i trafe-gant, llavors li vaig preguntar, que fas? Estic fent un ninot de neu, quan jo era petit i nevava en feia. Llavors em va dir ves a casa i porta'm una safranoria, un barret, una granera, dos bastons i un abric. Jo me'n vaig anar a casa i tal com me ho havia dit li vaig dur. Va quedar un ninot de neu molt ben fet. Llavors em va dir el meu pare ves a cridar a la mare, jo emocionada vaig correr cap a casa. Vaig obrir la porta de bat a bat i vaig cridar mare, mare hon estas la meua mare va sortir de la cuina que tens ara, mare vine li vaig dir pero... La mare va sortir i quan va veure el ninot de neu va dir...

Oh! qué bonic, qui la fet el pare i jo. Tu filla mira jo sol l'he ajudat a portar el traje, ell l'ha fet. Despres varem entrar dins la casa, i varem dinar jo estava molt emocionada amb això del ninot de neu.

EVA REVERTÉ VIDAL
Primer premi Categoria "B"

La meua mare em va dir que et passa filla. Jo li vaig dir que res mare. Es que estic emocionada amb el ninot de neu. La meua mare em va dir tots ho estem emocionats perque nosaltres em recordat la juventud quan nevava. Però tens que recorda que això només durara fins que nevi quan fagi sol no i no vull que et desilusiones. Aquelles paraules les vaig acceptar perque sabia que quan faria sol és desfondria. Tota la tarda vaig estar mirant la televisió per la nit vaig mirar per la finestra. L'endemà feia sol i el ninot ja no estava. Pero ho vaig acceptar millor així que no hagues durat una setmana perque li hagues agafat cariño i quan s'hagués fus un dia hagues tingut doble disgust.

1er. PREMI CATEGORIA "C"

TEMA: "CARTA A UN AMIC"

Uldecona, 13-3-87.

Querido sol: Me alegraré que a la llegada de esta carta no sea tarde, porque en nombre de la tierra te pido que no te mueras, amigo mio, porque de ti depende mi vida. Te la escribo dejando de vez en cuando caer una lágrima de mis ojos, ya que el motivo de mis cuatro letras es que tú, rey de las estrellas, nos haces despertar con alegría, sabiendo que tus rayos de luz brillantes, nos alumbran, ¡Oh sol! lo triste de ello es que algún día tus rayos dejarán de relucir, la oscuridad dominará en el mundo, ¡Oh sol! no lo permitas, porque sin tí no viviría y mi consuelo sería imposible. Tú no comprendes lo bonito que es tener un amigo como tú, porque tú eres diferente, tú eres infinito, tú eres mi mejor amigo y no quiero separarme de tí. ¿Sabes? Cuando era pequeña ignoraba quien eras, yo veía una bombilla inmensa en el azul del cielo y a veces sorprendida le preguntaba a mi perro: -¿Sabes, Sultán, si es muy grande esa bombilla?.

Mi perrito me contestaba, ladrienda con dulzura creyéndose que le decía cosas agradables, pero la verdad es que nunca supe quien eras hasta que fuí más mayorcita e incluso ahora no puedo creer que tenga un gran amigo tan lejos, yo hubiera querido salir a jugar todos los días contigo, compartir mis cosas y alegrías y tenerte más cerca.

Ahora no es que esté triste, soy feliz, tengo una familia y unos amigos, muy buenos, pero más feliz sería si tú estuvieras aquí, sé que esto no es posible, pero me conformo con escribirte de vez en cuando, y sobretodo no te mueras.

MONTSERRAT MARTÍN FERNÁNDEZ
Primer premi Categoria "C"

XVI CONCURS LITERARI

Mi rostro está lloroso y no puedo impedirlo, más mis manos tiemblan de dolor cantan los pájaros y no permitas que se apaguen sus voces, como no dejes que mi boca se quede silenciosa y mis manos no puedan escribir.

Te quiero y no permitiré que el oscuro cielo se vea sin esa bombilla a la que tanto quiero y no olvidaré jamás. Si algún día me reuno contigo allá, que más pronto o más tarde será, quiero que estés seguro que aunque nuestros cuerpos estén muertos, nuestros corazones se abrazarán, porque por primera vez se habrán visto, después de muchos años de desearlo.

Espero que al recibirla estés de acuerdo conmigo y recuerda que aunque estés muy lejos de mí, cada noche sueño que estás jugando conmigo y por favor:

¡NO TE MUERAS!

tu amiga,

1er. PREMI CATEGORIA "D"

TEMA: "TORNANT A CASA"

Casa meua és i ho serà mentre jo visque, Uldecona.

Si sabéssiu el que és una casa a la Murada, amb una entrada fresca de begònies i cadires de bova, amb un pati veí amb figuera i gallines, i un balcó de forja antiga amb l'anagrama d'un any feliç, i el record d'una infantesa brodada i bressolada amb els amics i els parents i els companys d'escola. Penso en les vetles de l'estiu i els fanalets fets amb un meló de moro i els nius de verderols i les excursions al riu i l'estació dels trens, els jocs de boles a la pista, els berenars, les tardes de lectura a la biblioteca.

Casa meua és també la tarda silenciosa de l'estiu mig becaïnosa, les nits d'hivern que el vent regolfa i desapareiona les teules, i els amics que veuen passar el riu de la vida com una fugida cap al tard d'ocells obscurs.

La vida, però, m'ha empès cap altres camins, i casa meua ha estat llargs anys tanca-da: balcons sense geranis, terrat sense bugada, golfes sense nespres ni mangranes.

I quan he tingut ocasió a tornar d'alguna absència quasi sempre pel camí de Tortosa, en arribar a la Creu del Coll, quan la carretera s'enclota i s'entra pel corredor, Montsià i Moles de Godall a banda i banda, llavors, més que mai, m'agraden aquests minuts escassos, parlar o recordar els temps passats, l'ahir recent del meu poble, els amics que vaig estimar, les vivències que m'enamoraren;

d'uns dels anys més feliços de la meua vida, llunyans en el record distant.

Quin goig! Ja sia de nit amb trens anònims i lluna plena, amb xiscles impossibles com de mifes esglaiades; o amb sol que bat les roques els dies clars d'estiu. Freginals a l'esquerra sobre un turó, i com treballen la terra amb una cura ancestral que s'assembla a un infinit amor. Les Ventalles dormint antics

MANEL OLLÉ
Primer premi Categoria "D"

silencis vora la Foia esplèndida, on els seus fills treballen afanyosos i sembren fesolets i pleguen caragols i cacen la llebre i el tord, i tenen una bassa d'argent com el so de la campana. Ventalles, encarades al bell mig del Montsià més brau, obac i fecund.

I allà dalt ja no verdegem els ordis tardanets ni les cabres remuguen la brosta florida del romer ni els pastors tallen culleres potser formageres de boix o aladern, ni es tallen argelagues per a sofrimar a l'escorxador ni palmes per a graneres i cabassos. Ni tampoc veig calciners ni cap monter. Jo us saludo bona gent, fraternals rebassaires de la garriga, arquitectes de la pedra capaços de moure deu quintars i faltar-la i aixecarla per conservar una terrassa amb dos esmostes de terra, i, com en teníeu poca, l'augmentàveu amb gavells. I ningú de vosaltres sabia apreciar un manat d'albercocs, un grapat de figues, un glop d'aigua d'un xumador o d'una canterella. I encara coneguéreu els llops i els esglais que tantes guerres i els barrancs que desguassen a vessar, i el Montsià que quan floreix el sucarrrell és un exiam de mel i abelles.

I què podria dir-vos de l'ermita, talaia encisadora i, fins no gaire, un prodigi d'arquitectura vertical. Ni que sigue un dia a l'any, capital de tota la contrada i, encara, més enllà, a Santa Magdalena; on podreu aprendre una lliçó no sols de prehistòria, també la de qui s'aparta del món del rombolls i les mirades, per viure en solitud. Roquissos immensos, jorns de reflexió i de pregària.

XVI CONCURS LITERARI

Aquests camps, fins no fa massa, eren un bé de Déu de vinyes i, més lluny, les oliveres; i, encara, a la vora del camí trobareu els últims anoguers cepats, com a almogàvers, i mig morts, que quasi ja no brosten els últims anoguers.

I com recordo sota d'ells buscant ombra famílies vinyataires que hi deixaven els carros, i penjaven la cistella i lligaven el matxo i feien la migdiada i, encara veroses, es menjaven les anous amargants. Per sant Agustí, l'anou batí.

I si en dubteu de com era de bell aquest paisatge, llegiu Joan Cid i Mulet i la seua obra *A l'Ombra del Montsià*, publicada l'any 1933.

A redós de la vila, una horta ufana, esclat de verdor i de treball. A l'estiu una munió d'homes i dones entre sènies i recs aixecaven plançons, prenys d'hortalisses i, encara a la tardor, collint els últims fruits. Que llunys, Déu meu, els dies que infant vaig córrer i trepitjar aquesta terra i aprenia a estimarla a poc a poc.

I ja sempre més quan passo per davant l'església parroquial recordo aquelles misses majors de la infantesa: un capellà escardalenc, eixut de carns, resava en llatí. I a les grans solemnitats litúrgiques, del cor es sentien unes veus austeres de pagesos que cantaven gregorià. Potser ni música sabien, ni l'abast exacte del seu cant. Recordo, però, amb emoció les seues veus, com un cop d'aixada al més assaonat saldó. I la música de la veu sense instruments era del tot espiritual, i era veritat en els seus cants més llargs quan el capellà entonava el "Gloria in excelsis Deo". La missa es deturava i tot el temps tot el so eren els cants. Per les vidrieres de vegades es filtraven rajos de llum. Potser aquells dies d'infant vaig començar a valorar aquest prodigi, aquesta meravella, aquest doll que és la veu humana. Potser allí, en aquelles sapientíssimes línies d'un gòtic poc florit, inacabat i sobri, vaig començar a intuir l'art que ens ha d'il·luminar la vida. Allí, també, la bellesa sanitària, la potència resistent d'aquella pedra.

També havia sentit cantar els vells orfeonistes d'en Moreira i d'en Solé. Aquells que mai

no es jubilaven, i foren per damunt de qualsevol altra consideració "cantaires". Parlo de caramelles, parlo de cants pel carrer, parlo de cançons populars, d'himnes patriòtics. Parlo d'una nit que cantavem caramelles a un company ja molt malalt.

I posat a recordar, penso i recordo també en Pietat Fabra, brodadora que escriví novel·les delicioses, i que mai no arribà a publicar; en Joaquim Vilar, fill d'Ulldecona, llargs anys absent, poeta. Penso en les partides de xamelo que ja no jugarem Gonçal Ibars i jo al cafè de Celidoni baix els pèrxens. Penso en els abellers que el dia de Reis al claustre del convent dictaven sentències. Penso en Massico Gavaldà que els diumenges caminava riu amunt cercant on fer un pantà, i trobà un dia els Xirlets, on el feren, el pantà, la gent del meu poble. Penso en tantes il·lusions, en tants delers, en tantes fretures. Penso en tu, company anònim vilatà; en tu, company que vius i treballas i estimes el meu poble. Penso en el Divendres Sant al Calvari, on visten a Jesús jacent, de flor de timoner i fulles de taronger, branques d'olivera.

Tornant a casa, ja siguen nits de boira, matins calitjosos, no puc deixar de pensar en tota la gent que m'ha ajudat a estimar aquest paisatge. De vegades em vénen records molt llunyans: quan baixaven els segalls i els crestons i els cabrits de la serra, i els duïen a l'escorxador, i omplien els carrers de piquerols i de flaires de remuc, d'eixèrrit àcid i muntanya.

Recordo el veremar, i els carrers plens de most i vi novell. Recordo el macabeu, el verdiell, l'atrapat, l'escanavella. D'estiu, que la gent se n'anava a les Cases. També els batejos. "Tireu confits, que estan podrits, tireu..." I els casaments. I els que anaven morint. Els que marxaven cercant nous camins, potser fortuna. Els que deixaren la vida assaonant aquestes terrasses.

La vida, però, no és una pàtria de records. És també el demà i ara aquest silenci espès que no m'agrada, ni m'agrada tampoc veure la terra que s'emporten, perquè a més de la fertilitat s'emporten els esforços del passat. També, el futur. Tot el meu poble.

El carrer fou una festa a l'entorn de la rosa i el llibre

Els petits ja s'acostumen a seguir la tradició

Sant Jordi, un any més

La Plaça Major del nostre poble, ha tornat a ser un any més, la protagonista de la Diada de Sant Jordi. Centenars de persones es van apropar fins a la nostra parada de llibres i roses. Grans i petits, fins i tot els escolars, acompanyats dels seus mestres, van ser fidels a la tradició.

El joves s'ho rumien a l'hora de triar els llibres

200 llibres més...

Col·labora, si us plau!!

El C.C.R. a imprimit unes camisetes en colors roig i blau, amb l'anagrama de l'Entitat, per als socis i qualsevol persona que en vulgui. Ho fem públic a tothom. La compra d'una camiseta és un ajut per al Centre Cultural. Si en voleu, podeu adreçar-vos als membres de la Junta Directiva.

Les camisetes les podeu aconseguir pel mòdic preu de 500^l- pessetes.

Els Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Tortosa, ha lliurat al C.C.R., la quantitat de 200 llibres per a la celebració del tradicional Concurs Literari "Sant Jordi", així com també per a la biblioteca de l'Entitat. Es tracta d'un nombrós assortiment de llibres de producció actual, entre ells, unes 40 obres de teatre, que serviran per ampliar la nostra modesta biblioteca. Donem les gràcies a través del nostre mitjà, a la Generalitat, per la seva col·laboració, i recordem als Socis que vulguin, poden disposar d'aquest servei de biblioteca, posant-se d'acord prèviament amb la Directiva del C.C.R.

PERE VIDAL i TABUEÑA

Plaça Bàscula, 6 Tel. 72 07 54

ULLDECONA

Distribuidor de

ULLDECONA CELEBRA ELS FOCES DE SANT JOAN

L'any 1955 Francesc Pujades, vilatà d'Arles de Tec (Vallespir, Catalunya Nord), portat pel seu entusiasme pel Canigó i inspirat pel poema de Mossèn Cinto Verdaguer, tingué la iniciativa d'encendre els Focs de Sant Joan en la pica d'aquesta muntanya i des d'allà repartir la seva flama per totes les contrades de la nostra terra. S'iniciava així la renovació d'aquesta mil·lenària tradició, de nou les fogueres prenen un sentit col·lectiu.

Un any més el C.C.R. forma part de la festa dels Focs de Sant Joan

El nou costum pren una gran força en poc temps, de tal forma que avui és pràcticament impossible trobar una sola foguera a Catalunya Nord que no sigui encesa amb la Flama del Canigó.

L'any 1966 el foc creuà per primera vegada la duana i arribà a Vic. Són èpoques ben difícils, sovint de clandestinitat. A poc a poc la xarxa es va estenent i el foc, escampat per tot el Principat, ja arriba al País Valencià.

Enguany, com cada any, el 22 de juny, un grup de joves pujarà a la pica del Canigó i encendrà una foguera. Passaran la nit en vetlla i quan surti el sol iniciaran el camí per tal de dur la flama al Castellet de Perpinyà. D'allà sortiran els cotxes que aniran repartint-la per les nostres comarques i també l'avioneta que ha de dur-la a les comarques més allunyades.

Després de molts anys, acte unitari a la nostra Vila

A Ulldecona, la celebració dels Focs de Sant Joan, tindrà enguany un caràcter social i cerimoniós. Diverses entitats de la Vila, entre elles el Centre Cultural i Recreatiu, i la Comissió de Festes (Banda Local de Música), organitzen un acte unitari entorn a la festa. A l'explanada del Poliesportiu s'encendrà la foguera per a que després el poble pugui participar a la revetlla extraordinària que tindrà lloc a l'interior del recinte.

No hi falteu, us esperem!!!

Dia 23 de juny, vespra de Sant Joan, al Poliesportiu.

Els Socis del C.C.R. tindreu "Coca i Moscatell" debades.

La Secció de Muntanya d'acampada al Riu Tajo

El divendres dia 17 d'abril sortiem d'Ulldecona en direcció a Alcalà de Xivert; allí uns companys ens esperaven i vam iniciar la marxa en direcció a Sagunto, província de València i després vam agafar la carretera que va a Terol i per allí desviàrem cap al neixement del riu Tajo. Després de moltes corbes vam arribar a un poble anomenat Poveda de la Sierra, des d'on començava una llarga pista. A la fi d'un llarg recorregut trobàrem un agradable lloc per a poder muntar el campament. La diada va acabar amb un suculent sopar.

El nostre Grup al naixement del Riu Cuervo

Naixement del Riu Tajo

Muralles d'Albarracín

El dissabte al matí, no ens vam llevar molt d'hora ja que estàvem una mica cansats del viatge; per la tarda, alguns van anar a pescar i els altres vàrem fer una excursió remuntant el curs del riu i descobrint així la fauna i la flora d'aquesta vall plena de vida.

El diumenge, alguns dels membres del grup, es van llevar d'hora per a veure néixer el dia amb totes les seves bel·leses. També vam fer una excursió seguint el curs del riu. Més tard, després d'esmorzar iniciàrem la construcció d'uns vivacs (refugis individuals de supervivència) utilitzats per alguns companys aquella mateixa nit i donant la seva aprovació. Per la tarda ens vam divertir molt amb alguns jocs; un d'ells "tir amb l'arc" va animar molt la gent. Després de molt córrer i riure acompanyats pel bon temps, va transcórrer la tarda. En acabar de sopar vam passar tots plegats moltes hores al voltant de la foguera, acomiadant-nos de la nostra estada al riu Tajo.

L'últim dia, que va ser el dilluns, ens vam llevar molt d'hora per a desmuntar el campament i després d'un bon esmorzar vam tornar cap a casa. Pel camí la nostra primera parada va ser al naixement del riu Cuervo, un lloc molt turístic per visitar. La segona parada va ser Albarracín, un poble amb una arquitectura molt pareguda a la de l'edat mitjana, dominat per unes grans murades molt ben conservades, i després d'aquesta parada, emprendre el viatge de tornada a casa que es va efectuar sense cap incident, llevat d'una mica de retard degut a la intensa circulació.

La gent del C.C.R., vam quedar molt satisfets d'aquesta nova aventura, esperant realitzar-ne moltes més com aquesta.

PATRICK i TERE

SERRA
INDUSTRIA GRAFICA.

PAPELERIA
Mayor, 91
Teléfono 72.00.24

TALLER
Montemolin, 15
Teléfono 72.03.11
ULLDECONA (Tarragona)

Merceria, Perfumeria
i Cosmètica

JOSEPA FORCADELL QUERALT
DIPLOMADA EN ESTETICA
43550 ULLDECONA

Telèfon 72 05 81

MAPFRE
Grup Assegurador

MAPFRE MUTUALITAT ASSEGURANÇA
MAPFRE VIDA, S.A.
MAPFRE INDUSTRIAL
MAPFRE ACCIDENTS TREBALL

Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA
Sant Antoni, 28 - Telèfon 72 03 37

Banco Mercantil de Tarragona

SANT LLUC, 35
TELÈFON 72 01 28

43550 ULLDECONA
(TARRAGONA)

Delegación: Murada de Baix, 105
Teléfs. 72 02 51 - 72 05 22 - 72 04 36 - Apartado 23
43550 ULLDECONA (Tarragona)